

Koor: Nachtblauw de hemel

Doodstil, niets te horen. Stilte met een vreemde spanning. Er is een belofte. Je verlangt naar iets, maar het is er nog niet. Er is de belofte van vrede. Ze wordt geblokkeerd door oorlog. 'Mijn vrede laat ik jullie'. De paasbelofte van de verrezen Jezus. Ze vergt een lange adem. Wij wachten en bidden opdat het vuur van die vrede niet dooft in ons.

Om ons de komst van dat vuur niet te laten ontgaan, nodig ik u uit (als u dat wilt of kunt) ons te verzamelen achter in de kerk voor het ontsteken van het paasvuur.

Gebed

U, die er bent en waakt. Laat het in alle vroegte zijn. Laat ons wakker worden bij het eerste licht, waar U ons roept bij naam en toenaam. Dat vragen wij U door hem die leeft, Jezus, uw zoon, onze broeder. Amen.

Overweging Lk. 24:1-12

'Licht dat terugkomt, hoop die niet sterven wil, vrede die altijd blijft.' Toen we dat zojuist zongen, klonk het als een soort 'amen', na het verhaal over de vrouwen die naar Jezus op zoek zijn in het graf waar hij werd begraven. 'Licht dat terugkomt, hoop die niet sterven wil, vrede die altijd blijft'. Zijn dat licht, die hoop, die vrede even sterk als de dood? Voor deze vrouwen wel. Maria Magdalena, Johanna en Maria de moeder van Jacobus hebben in hun leven met Jezus hoop gekregen die niet sterven wil. Toen ze met hem optrokken, wisten ze zich door hem gezien, ze hadden licht gevonden, voelden zich opnieuw geboren. Dood en begraven willen ze Jezus weer zien en ze reppen zich, zo gauw het kan, naar het graf. Daar zoeken ze hem, maar vinden hem niet. Hun levensgrote vraag wordt: waar is hij toch? Waar kunnen we hem vinden?

Aan het graf van Jezus stoten deze vrouwen op de kernvraag van het geloof, de paasvraag: waar is hij - waar kan ik hem vinden? Als antwoord krijgen zij een tegenvraag: 'Waarom zoeken jullie de levende bij de doden? Hij is niet hier, hij is tot leven gewekt.'

De vraag van de vrouwen blijft, tot op de dag van vandaag, voor ieder die zoekt naar Jezus: waar is hij, waar kan ik hem vinden? De vrouwen weten nu één ding zeker: hij is niet in het

graf. Het andere dat zij weten is: wij waren met hem onderweg, wij hebben hem gezien en hij heeft ons gezien. Bij hem hebben wij licht gevonden en vrede, en hoop die niet sterven wil. Waar blijven ze met hun hoop nu Jezus dood is? Komt die hoop terug als ze de twee mannen zien die daar opeens staan in hun blinkende kleren, die engelen, die boodschappers van God met hun vraag ‘Waarom zoeken jullie de levende bij de doden?’

Zoek hem bij de levenden. Daar is hij aanwezig. Misschien hadden ze dat kunnen weten. Maria Magdalena, Johanna, Maria, de moeder van Jacobus, en allen die in levenden lijve bij Jezus waren, hadden ’t toch van hem geleerd: in het gelaat van de ander, met name van de gevangene, de vluchteling en ieder die een beroep op je doet, ben ik er, zo had hij gezegd. Het kan toch geen toeval zijn dat Jezus, wanneer hij met hen sprak, steeds in gelijkenissen liet zien waar de goddelijke aanwezigheid te vinden is door alles heen. Of het nu gaat om het kleinste zaad van de aarde dat sterft, om de lelies op het veld die staan te bloeien, om de weduwe die haar drachme kwijt is – in wat daar aan dood, verlies en vreugde gebeurt, manifesteert zich in leven.

Jezus, door de dood heengegaan en opgestaan uit het graf, resoneert in het leven zelf. Zoek de levende niet bij de doden. Zoek hem waar echt geleefd wordt. Zoek hem niet in redeneringen en formules. Zoek hem niet in schijnheiligheid en braafheden. Zoek hem in onze gewone wereld, tussen al het goed en kwaad van mensen. Zoek hem waar een gebroken relatie naar herstel smacht. Vindt hem waar de bron van liefde ondergronds werkt. We zullen Jezus niet vinden in het graf. Keer om. Kijk, met zijn graf in de rug, naar de wereld – daar leeft en resoneert hij. Verbonden met deze levende blijven we zingen ‘licht dat terugkomt, hoop die niet sterven wil, vrede die altijd blijft’: het amen van de paasboodschap.

Voorbede

Jezus Christus, overwinnaar van de dood, open ons hart voor U;

Laat de vrede en vreugde van dit paasfeest binnenstromen,

Niet alleen in ons eigen hart, maar in heel de kerk,

En heel de wereld.

Laat ons zingend bidden

Voor mensen over heel de wereld,

Met name voor hen die gebukt gaan onder oorlog en geweld,

Laat Pasen geen ijdele hoop zijn, maar een vuur van vrede.

Laat ons zingend bidden

Voor ons hier bijeen,

Dat we elkaar vasthouden in een levend geloof.

Met name bidden wij U voor hen die beproefd worden door ziekte, eenzaamheid, wanhoop.

Dat wij elkaar in het oog blijven houden.

Laat ons zingend bidden

Slotgebed

Eeuwige, geef ons uw geest van liefde,

Laat ons opstaan uit wat dood is en verbind ons met uw leven.

Laat ons open zijn en kwetsbaar, onze wapens neergelegd.

Maak ons één van hart, met U verbonden.

Door Jezus, verrezen uit de dood.